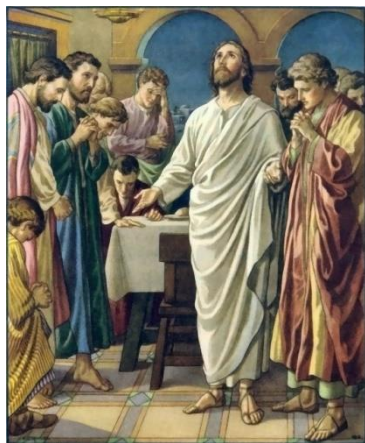

8. MAJ 2016 7. VELIKONOČNA LETO V, t. 20

Evangelij Jan 17,20-26

²⁰ A ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame, ²¹ da bodo vsi êno,

kakor ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama êno, da bo svet veroval, da si me poslal ti. ²² In jaz sem jih dal slavo, ki si jo dal meni, da bodo êno, kakor sva midva êno. ²³ Jaz v njih in ti v meni, da bodo popolnoma êno, tako bo svet spoznal, da si me poslal ti in da sem jih ljubil, kakor si ti mene ljubil. ²⁴ Oče, hočem, naj bodo tudi ti, katere si mi dal, z menoj tam, kjer sem jaz: da bodo gledali mojo slavo, ki si mi jo dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta. ²⁵ Pravični Oče! Svet te ni spoznal, jaz pa sem te spoznal; ²⁶ in ti so spoznali, da si me ti poslal. In razodel sem jim tvoje ime in jim ga bom še razodeval, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih, in jaz v njih.«

JEZUSOVA POSLEDNJA PROŠNJA: "BODITE ENO!"

Leta 1995 je imel papež Janez Pavel II. slovesno mašo v Olomucu na Moravskem. Pri pridigi je kot vrhovni pastir katoliške Cerkve prosil odpuščanja kristjane drugih krščanskih Cerkva za vse nasilje in krivice, ki so jih morali prestati med verskimi vojnama v 15. in 16. stoletju. Te so bile posledica razdeljenosti med Jezusovimi učenci, ki so pozabili na njegovo prošnjo, naj bodo vsi eno. To je Jezus izrekel, preden je odšel v trpljenje in smrt ter v poveljanje in slavo.

Če otroci svoje starše ljubijo in spoštujejo, se jim vtisnejo globoko v spomin besede, ki jih izrečejo pred odhodom s tega sveta. Skušajo jih vzeti za vodilo svojega življenja. Mnogi pa poslednje prošnje svojih staršev hitro

pozabijo. Mogoče vam je znana pesem Antona Aškercu Svetopolkova oporoka. Moravski kralj Svetopolk umira, zato pokliče k sebi svoje tri sinove, da bi jim dal pred smrtjo še zadnja navodila. Sinovi so prišli z bojišč, kajti slovanske Moravane od vseh strani oblegajo sovražniki, ki jim hočejo vzeti svobodo. Umirajoči oče se zaveda nevarnosti, ki preti Moravanom, in svojim sinovom pravi, da moč sovražnikov lahko premaga eno samo orožje – bratovska sloga. Potem vzame tri palice, "šibke", ki pomenijo tri sinove. Vsaka posamezna se hitro zlomi, "a čigava jih prelomi roka, kadar močna vez vse tri med sabo v zvezi skupaj veže nerazvezni?!" Sinovi mu z "besedo sveto" obljubijo, "da ljubili bodo se ko bratje", in oče mirno zatisne oči. Kmalu po Svetopolkovi smrti pa sinovi pozabijo na očetovo oporoko: brat se dvigne zoper brata in to je zanje pogubno.

Evangeljski odlomek današnje nedelje imenujejo Poslednja Jezusova prošnja. Z njim se namreč zaključuje precej dolg Jezusov nagovor učencem pri zadnji večerji in po njej. Te besede so dejansko molitev za edinost. Kakor je Jezus v popolnem soglasju z Očetom izpolnil njegovo voljo, tako naj bi tudi mi v moči vere in ljubezni izvrševali, kar nam naroča Bog. Njegova volja se nam razodeva po okoliščinah našega življenja, po našem poklicnem delu, po ljudeh okoli nas.

Ko papež Janez Pavel II. govori o dostojanstvu človeka, ne neha poudarjati, da je vsak enkraten, neponovljiv in prihaja na svet s čisto posebno nalogo. Če nas je Bog ustvaril takšne, potem od nas ne bo zahteval, da se svoji enkratnosti odpovemo. Pater Franc Cerar k temu pripominja: "Jezus je molil, da bi bili vsi eno, ni pa molil, da bi bili vsi enaki." Edinost je treba razumeti v tem smislu, da drug drugega dopolnjujemo pri graditvi skupnega doma, Božjega kraljestva, ki bo dograjeno v večnosti. Vsi kristjani imamo istega Gospoda, ki je naš Odrešenik in Učitelj. Naša človeška omejenost, zapiranje Svetemu Duhu in nasedanje hudobnemu duhu so vzroki, da si skupnega Odrešenika predstavljamo tako različno in vsak svojo predstavo razglša za edino pravilno.

Iz vsakdanje življenjske izkušnje vemo, da se prepiri, ki znajo prerasti v sovraštvo, rodijo tedaj, ko vsakdo trmasto zagovarja svoj prav. Takšna zagrizenost se lahko prenese tudi na področje vere, če izgubimo izpred oči resnico, da je v središču Kristusovega nauka zapoved ljubezni, ki je edina trdna vez edinosti. Jezusovo poslednjo prošnjo bi torej lahko "prevedli" takole: "Iskreno se trudite za medsebojno ljubezen!"

Sveto leto usmiljenja nas vabi, da premišljujemo o odnosu med komunikacijo in usmiljenjem. Cerkev je namreč – združena s Kristusom, ki je živo in učlovečeno Božje usmiljenje – poklicana, da živi usmiljenje kot značilno potezo svoje celotne biti in

delovanja. Kar povemo in kako povemo – vsaka beseda in vsako dejanje bi moralo izražati sočutje, nežnost in Božje odpuščanje do vseh. Ljubezen je po svoji naravi komunikacija in nas vodi k odpiranju, ne k samoti. Če naše srce in delovanje motivirata dobrota in Božja ljubezen, bo naša komunikacija nosilka Božje moči.

Poklicani smo, da kot Božji otroci komuniciramo z vsemi, brez izjem. Jeziku Cerkve in njenim dejavnostim je še posebej lastno, da prenašajo usmiljenje tako, da se dotakne src ljudi in jih podpira na poti do polnosti življenja, ki ga je Jezus Kristus, poslan od Očeta, prinesel vsem nam. Da bi bil Jezus poznan in ljubljen, moramo vase sprejeti toplino matere Cerkve in jo širiti okrog sebe. To je tista toplina, ki daje vsebino verskim besedam, neti iskro v oznanjevanju in pričevanju ter ju oživlja.

Komunikacija ima moč, da ustvarja mostove, omogoča srečevanje in vključevanje, ki tako bogatita našo družbo. Kako lepo je videti ljudi, ki se trudijo izbirati besede in dejanja, da bi premostili nerazumevanja, ozdravili ranjeni spomin ter gradili mir in slogo. Besede lahko postavijo mostove med osebami, družinami, socialnimi skupinami, narodi tako v fizičnem kakor tudi v digitalnem svetu. Zato naj bodo besede in dejanja taka, da nam bodo pomagala najti izhod iz začaranih krogov obsodb in maščevanj, ki še vedno utesnjujejo posameznike in države ter vodijo do sovražnih sporočil. Kristjanova beseda se zavzema za rast skupnosti in se trudi – tudi, ko je treba jasno obsoditi zlo – da ne bi nikoli pretrgala odnosa in komunikacije.

Vse ljudi dobre volje torej želim povabiti, naj ponovno odkrijejo moč, ki ga ima usmiljenje, da ozdravi pretrgane odnose in povrne mir ter slogo v družine in skupnosti. Naj usmiljenje sproži nov način pogovora in dialoga, kakor je slikovito prikazal Shakespeare: »Usmiljenje ni nuja. Pada z neba kakor svež dež na zemljo. Je dvojni blagoslov: blagoslavlja tistega, ki ga daje, in tistega, ki ga prejme.« Iz poslanice papeža Frančiška za 50. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja

ŠMARNICE

V mesecu maju lepo povabljeni k šmarnicam. Šmarnice so ob 18. uri. Še posebej povabljeni k šmarnicam letošnji prvoobhajanci in birmanci.

KOMEDIJA NAMIŠLJENI BOLNIK: Kulturno društvo Vekoslav Strmšek Kristan Vrh je v goste povabilo Kulturno društvo Ljudske pevke Rogatec, ki bodo uprizorili KOMEDIJO NAMIŠLJENI BOLNIK, danes, ob 16. 00 uri v Gasilsko -kulturnem domu Kristan Vrh.

SVETOLETNO ROMANJE V RIM: V svetem letu in ob 10 obletnici naše škofije vabljeni na romanje v Rim. Romanje bo v času od 26. do 29. septembra. Cena romanja je 300€. Zaradi lažje organizacije romanja, prosimo, da se čim prej prijavite.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tem tednu skrbijo za cerkev verniki iz Laš.

7. VELIKONOČNA NEDELJA			
Ponedeljek 9.5.2016	sv. Izaija prerok	18.00	po namenu <i>šmarnice za otroke</i>
Torek 10.5.2016	sv. Job svetopisemski mož	17.30	<i>molitev rožnega venca</i>
		18.00	za † Antona Toplak <i>šmarnice za otroke</i>
Sreda 11.5.2016	sv. Estela mučenka	18.00	po namenu <i>šmarnice za otroke</i>
Četrtek 12.5.2016	sv. Pankracij mučenec	18.00	<i>šmarnice za otroke</i>
Petek 13.5.2016	Fatimska Mati Božja	18.00	<i>šmarnice za otroke</i>
Sobota 14.5.2016	sv. Bonifacij škof	18.00	<i>šmarnice za otroke</i>
Nedelja 15.5.2016	BINKOŠTI sv. Zofka mučenka	8.30	za † Milana Pavič (obl)
		10.30	za † Tilko in Edvarda Medved, starše Drobne